

Ca. 1849

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

P.C. Skovgaards svar på dette brev findes i mappe 2, nr. 13. Kladderne til nr. 13 findes i mappe 2, nr. 7a, 7b.

Arkivplacering:

Mappe 2 nr. 17

DOKUMENTINDHOLD

Mappe 2, nr. 17.

Georgia Schouw skriver, at hun ikke vil kunne gøre P.C. Skovgaard lykkelig, og at han fortjener mere.

TRANSSKRIFTION

Mappe 2 nr. 17

Guds Fred og god dag.

Jeg føler i denne Morgen en velsignet ro, som jeg vil benytte til at udtale der maa siges og klares.

Husker De det dejlige Digt, hvormed Gundlaug Orestunges Saga ender?

Hvor Helgas mand siger: sligt han tænkte paa, at i Gundlaugs arm hun laa, men [?] med at alle Verdens skatte ikke kan give ham sin tabte lykke tilbage.

Hvad Helga var for sin mand kunne jeg nu ogsaa blive men det er ikke nok – nej langt fra nok for Dem. De fortjener mere, og De skal finde det. Det er jeg vis paa; hos

-2-

en Anden vil De finde den Lykke helt, som jeg kun kan give halvt. For Deres Skyld maa det ikke ske, det har foruroliget mig i disse dage, men først nu er det blevet mig klart, jeg vilde ikke gøre Dem lykkelig men tværtimod blive en [?Skavank] for Deres Lykke. Jeg har tænkt mig, at naar jeg nu gav efter saa vilde De blive glad, maaske endogsaa meget glad, men ville det da ikke været bittert for Dem, saa kuns at møde Veemod, om end den er mild og [?forklaret]. Og Veemod vil følge mig mit hele Liv igennem.

Ungdommens Frihed er forbi i Aanden er jeg for gammel for Dem. Nu forekommer det mig at jeg har sagt, hvad da nærmest laa mig paa Hjærtet og jeg vil nu bede Dem tænke alvorligt derpaa og saa sige mig om jeg ikke har Ret?

De kan med Rette bebrejde mig at jeg ikke straks talede saaledes, men ikke sandt, naar de husker paa i hvad Tilstand jeg var, saa tilgiver De jo.

Georgia Schouw

Guds Fred og god Aag.

Jeg fides i Dine Morgen og nat.
Jegant di, jaen jeg mit bræpke
dit ut du kule, jaen alar minne
figes og blævet.

Jeg har di Inde Læstige Lygt,
jaen med Gendlaug Ornstanges
Dag og nat, jaen Helgas Mand
figer, "Hil jaen dekke paa, at
i Gendlaug du kan paa Læst", men
siden di dægtet med, at alle
Mænd og Kvæde. De kan gids paa
sin Læst Lygte Læstige.

Jaen Helga var paa sin Mand
kule jeg en angsten blinde. Men
det er de nok, men! Lægt for
nok paa Læst. De paa Læst
men, og de mit pinde det,
det er jeg mit paa; fide an

Georgia Schauer